

ת"פ 3675/07/15 - מדינת ישראל נגד מרדכי לוי

בית משפט השלום בירושלים

31 ינואר 2016

ת"פ 3675-07-15 מדינת ישראל נ' לוי(עציר)

בפני
בעניין: כב' השופטת דנה כהן-לקח
מדינת ישראל

נגד
מרדכי לוי (עציר)

גזר דין

רקע

1. ביום 20.1.2016 הודה הנאשם בעובדות כתב-האישום כפי שהן, שלא במסגרת הסדר טיעון. על-יסוד הודאה זו, הורשע הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב-האישום כדלקמן: ארבע עבירות של סחר בסם מסוכן לפי סעיפים 13 בצירוף סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים); ועבירה אחת של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

כתב-האישום מחזיק חמישה אישומים: בהתאם לעובדות האישום הראשון, ביום 7.5.2015, בסמוך לשעה 14:31 בשוק "מחנה יהודה" בירושלים, מכר הנאשם לנפ 14-38 (להלן: הסוכן) סם מסוכן מסוג חשיש, במשקל כולל של 6.82 גרם נטו, תמורת סך של 600 ₪. המכירה בוצעה לאחר תיאום טלפוני בין השניים. הסם הועבר מהנאשם לסוכן כשהוא עטוף בנייר כסף, ואז הסוכן שילם את הכסף לידי הנאשם. בגין אישום זה, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירה של סחר בסם מסוכן.

בהתאם לעובדות האישום השני, ביום 10.5.2015, בסמוך לשעה 14:20 ברחוב יפו בירושלים, מכר הנאשם לסוכן סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 7.24 גרם נטו, תמורת סך של 600 ₪. המכירה בוצעה לאחר תיאום טלפוני בין השניים. הנאשם לחץ לסוכן את היד ותוך כדי כך העביר לו את הסם, ובתמורה הסוכן העביר לנאשם את הכסף, והשניים נפרדו. בגין אישום זה, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירה של סחר בסם מסוכן.

בהתאם לעובדות האישום השלישי, ביום 20.5.2015, בסמוך לשעה 13:40 ברחוב אגריפס בירושלים, מכר הנאשם לסוכן סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 2.29 גרם נטו, תמורת סך של 200 ₪. באותן נסיבות, לאחר תיאום טלפוני בין הסוכן לנאשם, הגיע הסוכן למקום ופגש בנאשם. הנאשם הציג לסוכן את הסם וביקש שיסעו לשכונת גילה. הסוכן סירב, ולבסוף לקח מהנאשם את הסם, שילם לו את הכסף, והשניים סיכמו כי יפגשו מאוחר יותר באותו היום לשם קנייה נוספת. בגין אישום זה, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירה של סחר בסם מסוכן.

בהתאם לעובדות האישום הרביעי, ביום 20.5.2015, בסמוך לשעה 16:00, ברחוב בוליביה בירושלים, מכר הנאשם לסוכן סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 22.88 גרם נטו, תמורת סך של 1,500 ₪. באותן נסיבות, לאחר תיאום טלפוני בין הסוכן לנאשם, הגיע הסוכן למקום המפגש, קיבל את הסם והעביר לנאשם את הכסף. בגין אישום זה, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירה של סחר בסם מסוכן.

בהתאם לעובדות האישום החמישי, ביום 30.6.2015, בסמוך לשעה 05:50 בבית הנאשם בירושלים, החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 199.61 גרם נטו. בגין אישום זה, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית.

2. יוער כי בין הצדדים לא הושגה הסכמה עונשית כלשהי, וכל צד טען באופן חופשי לעונש. יוער כי במענה לשאלת בית-המשפט, הודיעה ההגנה כי היא אינה עותרת לתסקיר לעונש (פרוטוקול דיון מיום 20.1.2016, עמ' 6, ש' 6).

טיעוני הצדדים לעונש

3. בא-כוח המאשימה, עו"ד ניר בינשטוק, עמד על חומרת העבירות שביצע הנאשם, על נסיבות ביצוען, ועל הערכים שנפגעו בגינן. לגישת המאשימה, מתחם העונש ההולם בגין האישומים הראשון, השני, השלישי והחמישי נע מ-6 עד 12 חודשי מאסר בפועל לכל אישום. לפי הנתען, המתחם בגין האישום הרביעי נע מ-12 עד 24 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות העניין, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם 45 חודשי מאסר בפועל בגין מכלול העבירות בהן הורשע, וכן מאסרים מותנים.

4. מנגד, באת-כוח הנאשם, עו"ד לורה בר-אלון, טענה כי מתחם הענישה ההולמת בגין חמש העבירות בהן הורשע הנאשם יחדיו, נע מ-6 עד 12 חודשי מאסר בפועל. הסנגורית עמדה על מכלול הנסיבות לקולא בעניינו של מרשה, טענה כי העבירות בוצעו על רקע התמכרות חוזרת לסמים, ועתרה להסתפק בימי מעצרו של הנאשם (כ-7 חודשים).

יוער כי באי-כוח שני הצדדים תמכו את טיעוניהם לעונש באסמכתאות מן הפסיקה.

ריבוי עבירות

5. מאחר שבנסיבות המקרה דן הורשע הנאשם בחמש עבירות סמים במסגרת חמישה אישומים, השאלה שמתעוררת בפתח הדיון הינה האם חמשת האישומים מהווים אירוע אחד לצורך קביעתו של מתחם ענישה הולמת כולל, או שמא מדובר בחמישה אירועים שונים אשר יש לקבוע בנוגע לכל אחד מהם מתחם עונש הולם נפרד (ראו: סעיף 40ג לחוק העונשין). ניתן למצוא פנים לכאן ולכאן בשאלה האמורה:

מחד גיסא, ניתן לטעון כי מדובר באותה מסכת עבריינית עם קשר הדוק בין האישומים. כך הוא הדבר, שכן כל העבירות בהן הורשע הנאשם, נוגעות לסם מסוג חשיש. כמו כן, העבירות בוצעו כולן בעיר ירושלים, במהלך פרק-זמן כולל של פחות מחודשיים. בארבעת האישומים הראשונים היה מדובר בעסקאות דומות במהותן (סחר בחשיש), שבוצעו מול אותו סוכן משטרתי סמוי. לפיכך, נראה כי לפי מבחן "הקשר ההדוק", יש מקום לקבוע מתחם ענישה הולמת אחד בגין חמש העבירות בהן הורשע הנאשם, בהיותן בגדר "אירוע" אחד. ודוק, במסגרת קביעתו של המתחם הכולל הנ"ל, מן הראוי ליתן משקל לכך שהנאשם ביצע מספר "מעשים" כמובנו של מונח זה בסעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. הדבר ישווה מידה של חומרה שתשפיע על קביעתו של מתחם העונש ההולם הכולל בגין חמש העבירות בהן הורשע הנאשם (ראו והשוו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) - גישתם של

כב' השופטת ברק-ארז בפיסקה 5 ואילך לפסק-דינה, וכב' השופט פוגלמן בפיסקה 2 לפסק-דינו).

מאידך גיסא, חמש עבירות הסמים בהן הורשע הנאשם בוצעו במקומות שונים, בהפרש זמנים, והן נגעו לכמויות סם שונות. האישום החמישי נבדל מארבעת האישומים הקודמים לו מבחינת סוג העבירה (החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית מול סחר בסם מסוכן). בנוסף, ניתן להפריד בין כל אחת מעבירות הסם בהן הורשע הנאשם, הן מבחינה מהותית והן מבחינה כרונולוגית, באופן שאינו מלאכותי. לפיכך, ניתן לטעון כי קיימת הצדקה לקביעת מתחם נפרד לכל אחד מחמשת האישומים נשוא כתב-האישום (ראו והשוו: "המבחן הצורני-העובדתי" לפי גישת כב' השופט דנציגר בע"פ 4913/10 ג'אבר הנ"ל, פסקאות 24, 29 עד 31 לפסק-דינו; עוד ראו והשוו: פסיקתו של בית-המשפט המחוזי בבאר-שבע בעפ"ג 39844-08-13 מדינת ישראל נ' אבו רקייק (26.12.2013)). בהמשך לדברים האמורים, אני רואה לציין כי אף לפי הגישה האחרונה המצדדת בקביעת מתחמי ענישה הולמת נפרדים בגין כל אישום, לא ניתן להתעלם מן הזיקה הממשית בין חמשת האישומים, באופן המצדד בגזירת עונש כולל בעטים, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין.

6. בנסיבות העניין, לא ראיתי להכריע בין שתי הגישות הפרשניות למונח "אירוע" כפי שפורטו לעיל. תחת זאת, אקבע מתחמים נפרדים לכל אחד מהאישומים נשוא כתב-האישום (בהתאם למבחן "הצורני-העובדתי"), ולצדם אקבע מתחם כולל המתייחס לחמשת האישומים בגינם הורשע הנאשם (בהתאם למבחן "הקשר ההדוק"). לאחר מכן, אגזור את העונש המתאים בגדרי המתחמים שייקבעו.

מתחמי הענישה ההולמת

7. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחמי הענישה ההולמת בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

8. **הערכים החברתיים** המונחים בבסיס העבירות של סחר בסמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, עניינם בהגנה על חוסנה של החברה מפני פגיעות הנגרמות עקב שימוש בסמים, הן לאוכלוסיית המשתמשים עצמם והן לציבור בכללותו. המחוקק ראה בחומרה רבה את העבירות הנדונות, וקבע לצדן עונש מרבי של מאסר עשרים שנים. גם בתי-המשפט עמדו בפסיקותיהם על ההכרח לעצור את התפשטות נגע הסמים בחברה, וזאת בין היתר על-ידי השתת ענישה מחמירה על הנוטלים חלק במערך הפצת הסמים למען רווח כספי, תוך העדפת האינטרסים הציבוריים בענישה על-פני שיקולים אינדיבידואליים.

9. אשר ל**נסיבות ביצוע העבירות** - בפסיקתם של בתי-המשפט נקבע לא פעם כי כאשר מדובר בעבירות של סחר בסמים, יש לתת את הדעת, בין היתר, לסוג הסם; כמותו והתמורה הכספית שניתנה בעדו; מספר העסקאות בהן מדובר; התכנון שקדם להן; חלקו של הנאשם בביצוע העסקה; זהות הקונה ונסיבות הרכישה; וכן הנזק שנגרם ו/או צפוי היה להיגרם בגין העבירות הנדונות.

במקרה דנן, מדובר בסם מסוג חשיש, שאינו נחשב מן הסמים המוגדרים כ"קשים". עבירות הסחר בסמים בוצעו מול אותו סוכן משטרתי סמוי, וזאת בארבע הזדמנויות שונות בהן הנאשם והסוכן תיאמו את המפגש ביניהם טלפונית, ולאחר מכן הנאשם סיפק לסוכן את הסם תוך פרק זמן קצר, וקיבל את התמורה הכספית לידי. בשלושת האישומים הראשונים, החשיש שנמכר היה בכמות לא גדולה (בין 2.29 עד 7.24 גרם נטו בכל פעם), תמורת סכומי כסף לא גבוהים (200-600 ₪ בכל עסקה). באישום הרביעי היה מדובר בכמות גדולה יותר של חשיש (22.88 גרם נטו) שנמכר תמורת סכום של 1,500 ₪. אשר לאישום החמישי - הנאשם החזיק בביתו חשיש במשקל ניכר יחסית של 199.61 גרם

נטו, שלא לצריכה עצמית. לטענת הסנגורית, הסיבה לביצוע העבירות נובעת מהתמכרותו החוזרת של הנאשם לסמים.

10. בחינת הענישה הנוהגת מעלה כי בגין עבירות של סחר בחשיש בכמויות משתנות (מ- 2 עד 22 גרם בכל פעם) ו/או החזקת חשיש שלא לצריכה עצמית בכמות הקרובה ל- 200 גרם, נוהגים בתי המשפט להטיל עונשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה, שמשכם נע ממספר חודשים ועד מספר שנים - הכל, בהתאם לכמות הסם, התמורה הכספית, ויתר נסיבותיו של המעשה ושל העושה. יוער כי ניתן לאתר בפסיקה מקרים בהם בתי-המשפט ראו להסתפק בעונשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. עם זאת, לרוב מדובר במקרים בהם כמות הסם שהוחזקה או שנמכרה הייתה קטנה, התמורה הכספית הכוללת לא עלתה על מספר בודד של מאות ₪, ומדובר היה בנאשמים צעירים, חסרי עבר פלילי ו/או בנאשמים שעברו תהליך טיפולי-שיקומי משמעותי.

11. בהתחשב בעקרון המנחה של ההלימה; בשים לב לפגיעה בערכים המוגנים ולעוצמתה; בהתחשב בחומרת המעשים ונסיבות ביצועם; ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת; אני סבורה כי מתחמי הענישה הם כדלקמן:

בהתאם לגישה הפרשנית הרואה בכל אישום אירוע נפרד (הגישה "הצורנית-העובדתית"):

בכל הנוגע לאישום הראשון והשני (סחר בחשיש במשקל של 6-7 גרם נטו תמורת 600 ₪ כל פעם מול סוכן משטרתי סמוי) - מתחם העונש ההולם נע ממאסר קצר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל לכל אישום.

בכל הנוגע לאישום השלישי (סחר בחשיש במשקל של 2.29 גרם נטו תמורת 200 ₪ מול סוכן משטרתי סמוי) - מתחם העונש ההולם נע ממאסר קצר בפועל ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

בכל הנוגע לאישום הרביעי (סחר בחשיש במשקל של 22.88 גרם נטו תמורת 1,500 ₪ מול סוכן סמוי) - מתחם העונש ההולם נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

בכל הנוגע לאישום החמישי (החזקת חשיש שלא לצריכה עצמית במשקל של 199.61 גרם נטו) - מתחם העונש ההולם נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

בהתאם לגישה הפרשנית הרואה בחמשת האישומים מסכת עבריינית אחת המקימה "אירוע" אחד (גישת "הקשר ההדוק"):

מתחם העונש ההולם ביחס לכלל העבירות בגין הורשעה הנאשם, נע מ- 14 עד 36 חודשי מאסר בפועל.

בנסיבות המקרה, לא ראיתי לסטות מן המתחמים האמורים לקולא או לחומרה.

גזירת העונש המתאים

12. בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין, יש לבחון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לטובת הנאשם, שקלתי את הודאתו בכתב-האישום ובנטילת האחריות שנלוותה לכך, וזאת שלא במסגרת הסדר-טיעון עם המאשימה. עוד שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו על-ידי הסנגורית, לרבות העדר משפחה תומכת והעדר קשר עם הילדים. אוסיף כי גילו של הנאשם מבוגר יחסית (65), ויש להניח כי שהייה מאחורי סורג ובריה אינו פשוטה בגיל זה.

לחובת הנאשם, התחשבתי בעברו הפלילי המכביד של הנאשם הכולל 17 הרשעות קודמות בגין עבירות רכוש, אלימות וסמים, אשר בעטיין ריצה בעבר עונשי מאסר בפועל ממושכים מאחורי סורג ובריא. אמת, 15 מתוך 17 ההרשעות הקודמות של הנאשם התיישנו. זאת ועוד; הרשעתו האחרונה של הנאשם בעבירות סמים היא משנת 2002, קרי- לפני 14 שנים. יחד עם זאת, בשנת 2010 הורשע הנאשם בעבירות רכוש בעטין נגזרו עליו 9 חודשי מאסר בפועל, ובשנת 2014 הורשע הנאשם שוב בעבירת רכוש, בגינה נגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל. פחות משנה לאחר השחרור מהמאסר האחרון, ביצע הנאשם את עבירות הסמים בהן הורשע בתיק זה. למרבה הצער, יש בכך כדי ללמד כי בשנים האחרונות הנאשם שב לנהל דרך חיים עבריינית, בין היתר עקב התמכרות חוזרת לסמים (כך עלה מדברי הסנגורית באולם הדיונים), באופן המדגיש את הצורך בהעברת מסר עונשי ברור שירתיע הן את הנאשם והן את הרבים מפני ביצוע עבירות חוזרות. על הנאשם להפנים כי עיסוק בעבירות סמים אינו משתלם, וכי עליו לגייס את כל מאמציו על-מנת להתנקות מסמים ולזנוח את דרך הפשע. יוער כי ההגנה לא הציגה לפני תוכנית טיפולית-שיקומית כלשהי ואף נמנעה מלעתור להגשת תסקיר. לא נותר אלא לקוות כי הנאשם ישכיל לנצל את תקופת המאסר שתיגזר עליו, לצורך השתלבות בתוכניות טיפוליות מתאימות בכלא, וזאת כדי לנתק עצמו ממעגל הפשע אליו חזר בשנים האחרונות.

13. באיזון בין מכלול השיקולים האמורים, ראיתי להעמיד את עונשו של הנאשם שלפניי מעט מעל לרף הבינוני של המתחמים שנקבעו.

סוף דבר

14. נוכח מכלול הטעמים האמורים, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. **26** חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו בתיק זה.

ב. מאסר על-תנאי של שבעה חודשים למשך שלוש שנים מיום השחרור ממאסר, לא לבצע עבירת סמים מסוג פשע.

ג. מאסר על-תנאי של חודשיים למשך שלוש שנים מיום השחרור ממאסר, לא לבצע עבירת סמים מסוג עוון.

ד. ככל שנתפסו סמים, יש לחלטם ו/או להשמידם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"א שבט תשע"ו, 31 ינואר 2016, בנוכחות הצדדים.